

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Omnibus eadem esse, in Mundo, Fortunæ pericula, nec quemqua[m] à
communi lege mortalium se se eximium debere arbitrari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tatum, quas nunc magnificas, ac nobiles audis, vestigia quoque tempus eradet. Non vides, quemadmodum, in Achaia, clarissimarum urbium iam fundamenta consumpta sint? nec quicquam extet, ex quo appareat, illas saltem fuisse? non tantum manufacta labuntur, non tantum humana arte atque industria posita vertit dies. Iuga montium disfluunt, tote defedere regiones. Operta sunt fluctibus, quae procul à conspectu maris stabant. Vastavit ignis colles, per quos elucebat: erofit & quondam altissimos vertices, solatia navigantium, ac speculas ad humilem arenam deduxit. Ipsius natura opera vexantur, & ideo, a quo animo, ferre debemus urbium excidia. Casura omnia extant: omnibus exitus manet; siue interna vi flatuque preclusi venti pondus, sub quo tenentur, excusserint: siue torrentium in abdito vis obstantia effregerit: siue flammarum violentia compagine soli ruperit: siue vetustas, à qua nihil tutum est expugnauerit minutatim: siue grauitas cali eiecerit populos, & situs deserta corruerit. Enumerare omnes factorum vias, longum est. Hoc unum scio; omnia mortalium opera, mortalitate damnata sunt: inter peritura, viuimus.

V.

Hac ego atque eiusmodi solatia admoneo Liberali nostro, incredibilis quodam patriae suae amore, flagranti: quae fortasse consumpta est, ut melius excitaretur. Sepe maiori fortuna locum fecit iniuria; multa ceciderunt, ut altius surgant, & in manus. Timagenes felicitati urbis inimicus aiebat, Romae sibi incendia ob hoc unum dolori esse, quod sciat meliora resurrectura, quam arsisent: in hac quoque urbe verisimile est, certaturos omnes esse, ut maiora certioraque, quam auisere, restituantur. Sui utinam diuturna, & melioribus auspicijs in eum longius condita. Nam huic colonia, ab origine sua, centesimus annus est, atas ne homini quidem extrema. Deducta in hanc frequentiam, loci oportunitate, conualuit. Quae tamen grauissimos casus intra spatium humanae pertulit senectutis.

VI.

Itaque formetur animus ad intellectum, patientiamque sortis suae, & sciat nihil inausum esse fortuna. Aduersus imperia illam idem habere iuris, quod aduersus imperantes: aduersus vrbes idem posse, quod aduersus homines. Nihil horum indignandum est. In eum intrauimus mundum, in quo his legibus viuatur. Placet? pare. non placet? quacunq; vis exi. Indignare, si quid in te inique proprie constitutum est. Sed si haec imos summosque necessitas alligat, in gratiam cum fato reuertere, à quo omnia resoluuntur. Non est, quod nos tumulis metiaris, & his monumentis, quae viam disparia praetexunt. Aequat omnes cinis, impares nascimur, pares morimur. Idem de urbibus, quod de urbium incolis dico. Tam Ardea capta, quam Roma est. Conditor ille generis humani,

non na

non natalibus nos, nec nominum claritate distinxit, nisi dum sumus. Ubi vero ad finem mortalium venimus est: Discede, inquit, ambitio: Omnium que terram premunt, siremps lex est. Ad omnia patienda, pares sumus. Nemo alteri fragilior est, nemo in crastinum sui certior. Alexander Macedonum rex discere Geometriam infelix ceperat, sciturus, quam pusilla terra esset, ex qua nimium occupauerat. Ita dico, infelix, ob hoc, quod intelligere debebat, falsum se gerere cognomen. Quis enim magnus in pusillo esse potest? erant illa, que tradebantur subtilia, & diligenti intentione discenda, nam que percipere posset vesanus homo & trans Oceanum cogitationes suas mittens? Facilia, inquit, me doce. Cui preceptor: ista, inquit, omnibus eadem sunt, aequè difficilia. Hoc puta rerum naturam dicere. Ista, de quibus quereris, omnibus eadem sunt, nulla dari facilia possunt: sed quisquis volet, sibi ipsi illa reddet facilia. quomodo? equanimitate.

Quod & alio loco docens ostendit, impatientiam plagam fieri luculentior. Verba eius sunt: *Aduersus hos muniendi sumus. Nullus, contra fortunam, inexpugnabilis murus est. Intus instruamur. Si illa pars tuta est, pulsari homo potest, capi non potest. Quod sit hoc instrumentum, scire desideras? Nihil indignetur, sibi accidere, sciatque, illa ipsa, quibus laedi videtur, ad conseruationem vniuersi pertinere, & ex his esse, que sursum mundi officiumque consummant. Placeat homini, quidquid Deo placuit: ob hoc seipsum suam miretur, quod non potest vinci, quod mala sub se tenet; quod ratione, qua valentius nihil est, casum, doloremque & iniuriam subigit. Ama rationem: huius te amor contra durissima armabit. Catulorum amor in venabula impingit feras, quas feritas & inconsultus impetus praestat indomitas. Inuenilia nonnunquam ingenia cupido gloria in contemptum tam ferri, quam ignium misit. Species quosdam atque umbra virtutis in mortem voluntariam trudit. Quanto his omnibus fortior ratio est, quanto constantior: tanto vehementior, per metus ipsos, & pericula, exhibet. Hoc in exemplis sacris clarum est. Quid profuisset Patriarchae Iacob, contra tot casus furere? patienter omnia tulit, & consecutus est, quod ei benedictio paterna impertiuit. Iosephum Patriarcham, qui casus non rotarunt? emerfit tandem, non se fortiter defendendo, sed fortiter omnia tolerando. Iob per quas non procellas iuit? quantis non rebus spoliatus est? Dominus autem benedixit nouissimis Iob magis, quam principio eius. Dauid, per quot hostes & hastas se non penetrauit? Et penetrauit tamen, regnauitque, semper triumphans post pugnas, Tobiae quoque &*

VII.

Idem lib. I.
epist. 74.

Iob. 42. 12.